

Fritz Wagner

DIE SUMPFZYPRESSE AUF DER INSEL ROTT

I glaab sisch schon dawääad, dass-
ma a paa wäada faliiad iwa den
gedenkbaam wu uf da insl Rodd
schdeed. Äa soll da laid zaaiga, dass
di Gmooi Hoochschdedda di insl
Rodd am jooa 1846 kaafd had.

Des lan, wu haid di insl ausmachd,
had foa da rheiregulierung zu da
Pfals ghääad. Dann had da naie Rei
midam Aldrei di insl gmachd.

Des wääa foasich schon a indresande
gschichd, awa i will joo fun dem
baam fazeela.

1996 isch di gans gschichd 150 jooa
ald wora. Deszwäga had da
„Freundeskreis Heimatgeschichte
Linkenheim-Hochstetten“ äbbas
macha wolla un aa gmachd. Ääa
had uf da insl Rodd am baggasee
geganiwa fum fischerheim a Sumpf-
zypresse gsedsd un ama gräässara
schdooi a dääfele noogschraubd.
Uf dem dääfele schdeed:

INSEL ROTT

**Im Jahr 1846 erwarb die
Gemeinde Hochstetten die
durch die Rheinkorrektur
entstandene Insel
von Herrn Wolff aus Landau**

– Kaufpreis 10.500 Gulden –

*Freundeskreis Heimatgeschichte
Linkenheim-Hochstetten im November 1996*

Manche laid hen gfroogd, warum
ma kooi „haaimischa“ baam
noogsedsd hen. Des hedma joo aa
macha kenna, awa i glaab dlaid
gugga bessa noo uffan baam wu a
bissl aussam raama falld un frooga
eena, warum dääa doo schdeed.

So, un haid am jooa 2006, isch näd
bloos d insl Rodd 160 jooa hooch-
schdeddarisch, a da baam isch
10 jooa ald. Anfasich isch des noch
kooia alda, bsonas näd foran baam,
awa dlaid faiara joo wäga gans anare
uuwichdiche sacha zääjäärichs
jubiläum.

Ääa isch a bissl langsam gwagsa,
mooindma. Awa des isch so bei da
sumbfzibrässa. Guuds hols wagsd
langsam. Filleichd kennd aa da
unagrund a bissl bessa sei, näd
graad so schdooinicha kiis. Awa
i glaab da baam had sich droo
gweend, bsonas an da ledschda
joore ischa guud gwagsa, do kama
nigs saaga.- Äa had sogaa disjooa
di ääaschda hobbelen griigd, des
isch a guuds zaaicha. Was hobbelen
sen wisda joo. Da oofang fun dem
gedenkbaam isch zimlich an dnerfa
ganga. Was di wenigschda wissa, dää
baam wu do schdeed isch ga näd dää
baam, wuma folla fraaid un feier-
lich gsedsd hen. Des isch neemlich
soo gwäsd: Sisich nädamool a woch
rumgwäsd, isch da baam foadgwäsd.

*Die Sumpfzypresse
in jüngeren Jahren im Herbst*

*Die Sumpfzypresse
im Sommer – ein herrlicher
Schattenspender*

Geglaud, ooifach geglaud. Bos a loch isch iwarich gwäsd. „Unrecht Gut gedeiht nicht“ sagd ma, awa i wää drodsdem fro wanna irgendwu schee gwagsa wää. Mia wääs näd wool dabei, wann an meim gaada an gschdoolana baam schdee deed.

Mia hen dann glei an annara gsesd (da zwaaidschenschd) un dää schdeed jeds zää jooa.

Ledschd bine midam rad an da rei nausgaara. Do schdeige nadiialich imma an da sumbfzibräss ab un schwäds a bissl middara. I waais nadiialich, dassma mid beem näd schwädsa kann, awa manchmool mooine, dass do doch äbbas droo isch, aa wamas näd faschdee kann. Un des binema sicha, hoochschdedarisch faschden dbeem bessa wi hoochdaidsch. Jedafalls ischma da baam an dem daag a bissl draurich foakomma, ga näd so frisch wi sunschd.

Ääa had näd rächd gschloofa, hada gsaagd, ääa had so koomisch gedrooimd. Ääa isch in Amerika gschdanna, swassa ischam bis an da schdamm ganga un da bodda isch so schee schlammich gwäsd. Un dlufthd isch so gwäsd, dassa bessa had schnaufa kenna. Un dann ischa ufgwachd un isch am baggasee gschdanna wi geschdan un des hadan a glooi bissl draurich gmachd.

I häb dann zunam gsaagd: i faschdeede guud, weilmas manchmool aa so geed. Awa guggamool, duu mooinsch dmenscha hens so guud, di kenna noogee wu se wolla un wusan gfalld. Awa des isch näd so. Mia droima als aa, dass wu anaschd scheena un bessa isch.

Awa dann häadma des un säll, dass dena anara gaa näd so gud geed un dass des schon da rächde blads isch, do wuma hald noogsedsd worra isch. Un gugg, du hasch imma wassa an da fiis, so wiids gään hasch un mindeschdens oomool am jooa schdeeds wassa bis an dein schdamm un des hoochwassa bringd aa schlamm mid, des hasch joo aa so gääan. Un am iiwricha: sääsch du ooin baam wu ägsdraa groose schdooi noogleegd sen, dass di uufaninfdicha audo näd an da schdamm faara kenna? Un sääsch duu ooin baam wu an schild ama schdooi noogmachd isch, wuma sääd, was foran Baam des isch un wia haaisd un waruma dooschdeed? Un sääsch du ooin baam uf den so fiil laid gugga un saaga was des foran scheena baam isch? Un sääsch du ooin baam, wu so scheene hobbelen had wi du? A weile sema alle zwaai schdill gwäsd. Dann hada gsagd: Du hasch rächd, i häb iwahaubd nix zum jammara un iwahaubd kooian grund, dass draurich bin – jeds sema wida ooinich, häwe zunam gsaagd un dschüss! – I bin noch a schdigga da rhei nufgaara bis doadnoo wu wassa fum rhei an da aldrhei fliisd, do wu dinsl Rodd owa oofangd. Doad schden noch zwaa alde, richdiche schwarzbabbla. Do bleiwe aa imma halda. Bei dena isch allas in ordnung gwäsd. Haamzu geed joo da weeg widda an da sumbfzybräss foabei un i häb meina auga faschd näd gedraud, di noodla fun dem baam hen richdich geglenzd un i häb faschd schwäära kenna: An unnara aschd, wu schon a bissl grumm wäad, wiis so isch bei da sumbfzibrässa, dää hadma zuuglächld.